

ИВАН КРИЛОВ СПОЛУЧИЛИЯТ СЛОН

Превод от руски: Александър Миланов, —

chitanka.info

Веднъж попадна Слонът у Лъва.
Веднага плъзна за това мълва
и почнаха, разбира се, догадки,
с какво ли Слонът е спечелил милостта?
Не е забавен, не блести със красота.
Какъв е този прием, тези хватки?
Предположения безброй.
„Ако... — върти опашка рижата Лисица —
си има пухкава опашка той,
не бих се чудила.“ А нейната сестрица —
Мецана — казва: „С ноктите макар
да беше се прочул безкрайно,
това не би било необичайно.
Но че е той без нокти, знае всеки звяр.
Да не е блеснал със зъбите?“
„Навярно са ги взели за рога“ —
реши да се намеси Волът в препирните.
Тук Марко рече, махайки уши:
„Как тъй не сте разбрали за какво
попадна Слонът в общество?
Че то е ясно като в слънчев ден:
за дългите уши той с височайша милост е дарен!“

Нерядко ние, без да осъзнаем,
чрез други себе си охотно величаем.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА



<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.